RvV nieuws

Voorjaar 2023

Inhoudsopgave voorjaar 2023

Voorwoord door de voorzitter....4
Mededelingen van het bestuur....6
Van de redacteur....8
Waar staat Religies voor Vrede voor?....10
Citaat van professor Azza Karam....11
In Memoriam drs. Jan Slomp....12
School van Vrede....14
Universele Verklaring van de Verantwoordelijkheden van de Mens....16
Vanochtend kwam verzoenen....21
Hoe denkt RvV over de oorlog in Oekraïne?....22
Pacifist in oorlogstijd....25
What about the Russians?....29
'8 Years Before'....32
Vredesprijs voor voorzitter Religies voor Vrede....34
De weg naar huis....35
"Christ's love moves the world to reconciliation and unity"....36
Vergeven is beter dan wraak....40
Wereldwijd mededogen....44
Reizigers op het Innerlijke Pad....45
Wat is Religies voor Vrede?....46

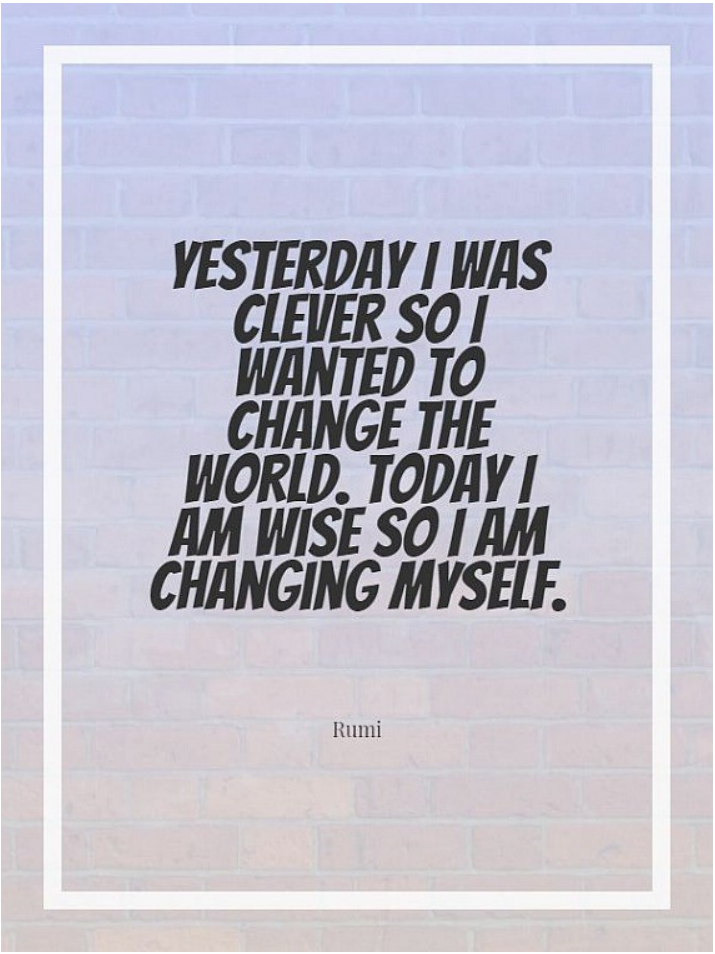
YESTERDAY I WAS CLEVER SO I WANTED TO CHANGE THE WORLD. TODAY I AM WISE SO I AM CHANGING MYSELF.
Rumi

Voorwoord door de voorzitter

Niets menselijks is me vreemd

Jarenlang was ik actief in de politiek, zo'n 24 jaar in totaal. Het was een periode waarin ik enorm veel leerde. Niet alleen van zaken waar ik me in verdiepte, maar juist ook over hoe politiek werkt. Dat we, wat we dagelijks bij de landelijke en internationale politiek zien gebeuren, ook in het klein kunnen meemaken.
Een ding bleef voor mij voorop staan: dat politiek eerlijk kán zijn. Dat je kunt zeggen wat je doet en doet wat je zegt. Tenzij er andere zaken achter de schermen een rol spelen, zoals macht om de macht, vriendjespolitiek, hebzucht.

Maar er kwamen ook momenten dat ik met mijn mond vol tanden stond. Dat ik van verbazing ('hoe kun je dat zeggen?') stilviel. Dat is lastig. Want als het moment voorbij is, dan is het te laat om nog te zeggen wat je had willen, had moeten zeggen. Of je zegt iets (in een persoonlijk gesprek) vanuit een irritatie. Dat is, gelukkig, goed te maken.

Maar met name in die periode voelde ik de diepste betekenis van het gezegde: 'Niets menselijks is me vreemd.' Wel voegde ik er in mezelf al snel aan toe: 'ik hoop dat ik in zo'n situatie anders zal handelen.'
En dat denken, dat niets menselijks me vreemd is, bleek meer en meer een verrijking. Het besef dat ik in die situatie misschien hetzelfde (niet zo goede) zou doen, hielp me gemakkelijker begrip opbrengen voor de persoon, waarbij ik het gedrag wel afwees, maar niet de mens. Voor mij werd dat: compassie voelen, vergeven.

In de huidige wereldsituatie, met strijd en onrust en op ons Europese continent zelfs een oorlog, vroeg ik mezelf af hoe ik me kon verhouden tot degenen die rechtstreeks betrokken zijn bij de oorlog. Niet als soldaat, want die voert uit wat opgedragen wordt, maar bij de beleidsmakers die de oorlog in stand houden, linksom of rechtsom.
Moet ik een ander haten, als die in mijn ogen fout handelt? Weet ik wel (voldoende) wat hem/haar heeft bewogen hiertoe? Hoe wil

ik me opstellen ten opzichte van die ander? Actie-reactie? Jij slaat, ik sla terug?

In de politiek leerde ik dat dat laatste niet de beste houding is. Dat ik beter kon proberen vrede in mezelf te krijgen. Want vanuit een rustige houding zag ik veel meer en kon ik veel meer dan vanuit boosheid. Innerlijke vrede leidde naar mijn kern, naar de waarheid. Ook de waarheid van het probleem of het conflict. Wie dan een echte oplossing zoekt, wendt zich niet tot de macht van de sterkste, maar zoekt naar waarheidsvinding en naar dialoog. Naar toepassing van Internationaal Recht, met behulp van gedeelde menselijke waarden, zoals eerlijkheid, betrouwbaarheid, zorg voor elkaar, rechtvaardigheid. Als we die stap durven zetten, dan kan iedere oorlog snel beëindigd worden.

In deze Nieuwsbrief leest u hier meer over. Op 15 juni vindt onze laatste Zoombijeenkomst over Mensenrechten plaats. Op 17 juni onze Algemene Ledenvergadering met aansluitend een mooi samenzijn rond Verzoening. Graag tot ziens!

Voor nu wens ik u innerlijke vrede toe, iedere dag opnieuw, want daar ligt de bron van waarheid en van liefde.

Mirjam Ates-Snijdewind

Foto ©mas

Mededelingen van het bestuur

Algemene Ledenvergadering -bijeenkomst over Verzoening
De algemene ledenvergadering is op 17 juni in Soest. U heeft de stukken denkelijk al ontvangen. We kijken uit naar ons eerste fysieke samenzijn sinds de corona epidemie.
Traditioneel is er ook een middagprogramma dat open is voor gasten en vrienden van RvV.
Dit jaar is het thema verzoening in twee vormen. Eerst is er de documentaire "Beyond forgiving" met nabespreking en na de pauze is er een workshop rond verzoening in de menselijke maat en praktijk. U vindt de details op de website.

Vredesmeditaties
In September starten we weer via Zoom met vredesmeditaties op de derde donderdag van de maand.
De vorige serie was een onverwacht succes waar een groep mooie mensen en inspirerende teksten samen kwamen. Voor de liefhebbers zijn de playlists van de meditaties nog te beluisteren op Spotify. Zoek op Vredesmeditatie.

Mensenrechten
In januari zijn we begonnen aan een serie Zoom-bijeenkomsten rond mensenrechten en waarom die universeel moeten zijn. De laatste sessie is op 15 juni. We hopen in het najaar een boekje uit te brengen met de begeleidende tekst en de leessuggesties.

Wij zijn een kleine organisatie en ontvangen geen andere bijdragen dan de lidmaatschapsgelden en een enkele keer een donatie. De bestuursleden werken pro-deo. Wilt u uw €30,- idmaatschap (en liefst iets meer als dat kan) z.s.m. overmaken? Dank! IBAN NL07 INGB 0004 420087 WCRP/NL

Huia ©by Hannah Shand

Van de redacteur

Geliefde lezer,

Ik schrijf u dit met opzet als een brief. Niet een van Paulus aan de kerk in het veld, maar als daad van bevestiging. Woorden spellen ons bestaan en de waarde die we aan elkaar hechten.

U, de lezer, bent mijn bestaansreden, ik de redacteur hoop dat ons blad u ankert in de snel veranderende wereld. Samen vormen we een draad in het weefgetouw van de Noorse Schikgodinnen.

Deze wereld dient beschreven en opgeschreven te worden om haar te begrijpen. Het menselijk handelen en de realiteiten die daar uit voortvloeien laten ons geen ander middel ze te begrijpen en te doorvoelen.

Er is een schier oneindig vermogen tot leed in deze dagen. Er is oorlog in veel gedaantes die ons niet altijd juist voorgespiegeld wordt. Er is manipulatie van politieke en economische aard, die ons onzeker laat over onze zekerheden en plaats in de maatschappij.

Bovenal is er angst. Angst voor morgen, voor verlies, voor de ander die niet langer doet wat we verwachten.

In die twee wortelt een honger naar vrede en heelheid die we niet langer kunnen overlaten aan mensen ver weg. Vrede moet hier tussen ons beginnen, in de woorden die we spreken, de gedachten die we vormen en de daden van het moment. Heelheid zal dan dra volgen, waardoor we zoals Rumi zo mooi omschrijft “als herders uit ons huis treden”.

De oorlog in de Oekraïne is op onze stoep, met alle schokgolven die hij meebrengt, maar iets verderop dreigt een nieuwe uit te breken tussen Iran en Afghanistan. De volgende oorlog in het achterland zult u denken, maar ik hoop dat u verder kijkt dan de opgehaalde schouders. Iran levert wapens aan Rusland en is cruciaal in onze energiehonger.

Op die manier wordt er weer een kraal geregen aan het collier des doods dat de wereld steeds meer verwurgd.

Wat is dan ons parool? Hoe kunnen we in het duister dat ons tegemoet treedt nog in harmonie leven? Wat is de weg die naar vrede leidt?

Naar mijn mening is dan de enig overgebleven weg die van de kleine stappen. Het gesprek over wat ons mensen Mens maakt en dat andere gesprek over de niet-ik, de ander die we zo slecht begrijpen.

In de afgelopen 10 maanden hebben we als Religies voor Vrede een deel van die weg verkend. Eerst door de vredesmeditaties en vanaf januari de serie Zoomworkshops rond de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, waarvan de afsluitende sessie op 15 juni plaats vindt. In het najaar hopen we weer een serie vredesmeditaties te doen.

Een ander deel van die weg verkennen we op 17 juni wanneer ik de eer krijg om een workshop te wijden aan verzoening nadat we de documentaire "Beyond forgiving" bekeken hebben.

RvV is een klein eiland in de wassende stroom van de polarisatie en als ik het ledenbestand bekijk... een echo van wat ooit had kunnen zijn. Laten we dan de hoop die ons bindt des te meer uitleven.

In die hoop zijn een aantal artikelen in dit nieuwsblad geschreven en geplaatst. Ik hoop dat ze uw ziel voeden en helpen om meer een vuurtoren te zijn in duistere dagen.

Ik wens u Vreugde in onverwachte ontmoetingen en Licht in wie U spreekt,

Izzy Mansour

Foto ©mas

Waar staat Religies voor Vrede voor?

Als Religies voor Vrede beschouwen we het leven als heilig. 'Iedere mens', om met de Christenen te spreken, is 'naar Gods beeld geschapen'. We zijn sociale wezens, die niet zonder elkaar kunnen, die *mens worden in relatie* met de ander.
Religies en levensbeschouwingen laten ons zien hoe we op de beste wijze met onszelf en met elkaar om kunnen gaan.
De **Gouden Regel** luidt dan ook: *Behandel de ander zoals je zelf graag behandeld wilt worden.*

Zoals bijvoorbeeld in het Boeddhisme *liefde en mededogen* worden benadrukt en in het Jodendom *rechtvaardigheid*. Het Christendom roept op tot *naastenliefde* en in de Islam (Islam betekent: je *in vrede* overgeven aan de 'Goddelijke leiding') wordt de nadruk gelegd op '*de grote Jihad*', de strijd die je daartoe met jezelf voert.

We worden opgeroepen tot het beoefenen van liefde, mededogen, van vergeving. Tot rechtvaardig handelen. Tot niet-oordelen en trachten verdraagzaam, oprecht en eerlijk te zijn. We worden uitgenodigd betrouwbaar te zijn. Te luisteren naar de ander. Serieus te nemen wat die ander zegt. Gedrág af te wijzen, niet de mens. *En om altijd in gesprek te blijven*.
We worden gestimuleerd om haat geen plaats in ons hoofd of ons hart te geven. Ons niet te laten leiden door angst, maar door vertrouwen.
De ander is als een spiegel voor ons. Is, wat ons opvalt in de ander, vaak niet juist hoe we zelf zijn of handelen?

In wezen draait het bij religies en levensbeschouwingen om de strijd in ons innerlijk. Niet om macht te krijgen over een ander, maar om macht te hebben over *onszelf, zodat we kunnen kiezen* om krachtig op de beste wijze in het leven te staan. En de ervaring leert dat we, als we voor het goede bezig zijn, gesteund worden. Ook als ons leven anders loopt dan gedacht of gehoopt.

Wat we delen met iedere religie en levensbeschouwing is, dat **de weg naar vrede in onszelf, in ons hart begint.** In ieder van ons. Als we innerlijk in balans zijn en er vrede is in ons hart, dan kunnen we vrede brengen in onze omgeving.

Bestuur Religies voor Vrede Nederland
Mei 2023

New Zealand ©Nick Groves, Wayne Carran and Allan Uren

Citaat van professor Azza Karam

Prof. Azza Karam, Secretaris-Generaal van Religies voor Vrede Internationaal, op de 11e Algemene Ledenvergadering van de Wereldraad van Kerken: 'Geloof is een kracht die sterker is dan politiek en brengt een bijzondere verantwoordelijkheid met zich mee.' 'Ik ga ervan uit dat Jezus' liefde voor álle mensen is, dus ook voor mij als moslim.' Zie de gehele toespraak op pag. 34

In Memoriam drs. Jan Slomp

Voor Religies voor Vrede was Jan Slomp een steunpilaar van het eerste uur. Jan bezat een grote kennis van de islam, die hij graag deelde om de dialoog tussen christenen en moslims op gang te brengen en te helpen groeien. Hij wist als geen ander dat juist door het in-gesprek-met-elkaar komen (en blijven!) er wederzijds begrip en respect voor elkaar kan ontstaan. Dé basis voor meer harmonie in de samenleving! Hij trotseerde de kritiek, die vanuit zijn achterban af en toe de kop opstak.

Met zijn respect, waardering en hartelijkheid voor de moslimgemeenschap in Nederland gaf hij vorm aan onze doelstelling om als religies ons samen in te zetten voor meer vrede, gerechtigheid en menselijke waardigheid. Tot begin deze eeuw was Jan lid van het Algemeen Bestuur en nadien van de Raad van Advies van Religies voor Vrede.

Jan bleef, ook op de respectabele leeftijd van 89 jaar, betrokken bij RvV en geïnteresseerd in wat er op (inter)religieus vlak gebeurde. Zo mailde hij me nog, na afloop van de Wereldassemblee van de Wereldraad van Kerken in Karlsruhe, de vraag of ik hem wellicht de toespraak van onze Secretaris-Generaal, professor Azza Karam, kon doen toekomen.
Haar toespraak had diepe indruk gemaakt op de aanwezigen, vanwege haar pleidooi dat zij ervan uitging dat Jezus liefde voor álle mensen is, dus ook voor haar als moslim. En, vroeg zij zich hardop af: Hoeveel méér van Christus' liefde zou worden verspreid (als de aanwezigen dit ook geloofden) wanneer we sámen, multireligieus, die liefde inzetten om *iedereen* te dienen?

Een bijzondere gebeurtenis mag niet onvermeld blijven: op 26 december 2001 ontving Jan de Internationale *Mohammad Nafi Tsjelebi Media-Prijs* van het Zentralinstitut Islam-Archiv-Deutschland Stiftung e.V. (ZIAD) een gerenommeerd instituut, dat tot doel heeft de goede relaties tussen christenen en moslims te bevorderen.

Namens het bestuur van Religies voor Vrede en de Raad van Advies spreek ik mijn grote dank uit voor wie Jan was en voor alles wat hij, met zijn tomeloze levenslust, heeft gedaan. We missen in hem een warm en bevlogen mens, met een groot hart voor interreligieuze relaties tussen christenen en moslims.

Mirjam Ates-Snijdewind

School van Vrede

Maak kennis met de School van Vrede en ontdek waarom dit een verrijkende plek is om te groeien en te bloeien. We staan voor persoonlijk en mensgericht onderwijs. Met liefde, respect en verbondenheid in een vredevolle omgeving.
Ontdek hoe onze basisschool kinderen op een vreedzame manier begeleidt, hun talenten verfijnt, intrinsieke vermogens ontwikkelt en hun leven verrijkt. Wij zien de mens in elk kind.

De School van Vrede biedt kinderen de mogelijkheid om zichzelf, de ander en de onmetelijke rijkdom van de wereld te ontdekken. Hier kunnen de kinderen onderzoekend leren, constructief leren samenwerken met elkaar en bewust worden van zichzelf. Van ik naar Wij We zijn een veilige en inclusieve gemeenschap die kinderen de kans biedt om te groeien, te leren en te ontdekken. Bij ons op school groeit het zelfvertrouwen en het zelfbewustzijn van onze kinderen.

We kijken verder dan bijvoorbeeld alleen het leren rekenen om het rekenen zelf. Het doel is om menselijke kwaliteiten te ontplooien. Omdat we zinvol leren, blijven onze kinderen intrinsiek gemotiveerd. Rekenonderwijs wordt een manier om rechtvaardigheid te ontwikkelen, doordat we bijvoorbeeld leren

hoe we een zakje appels eerlijk onder elkaar kunnen verdelen. In taalonderwijs kunnen we leren onszelf goed uit te drukken, en inclusief en geweldloos te communiceren.

Missie

Om gemotiveerd en betekenisvol te leren en om bewuster te zijn van wat je aan het leren bent, zorgen we voor betekenisvolle sociale contexten. Wij werken met vakoverstijgende thema's die actueel zijn en aansluiten bij de belevingswereld van het kind. Leerkrachten inspireren kinderen om dingen te onderzoeken en uit te vinden wat hen boeit en in beweging brengt. Deskundigen uit de samenleving komen op onze school kinderen kennis laten maken met hun vak.
Kinderen werken samen aan projecten, maar elk kind heeft ook de ruimte voor een eigen project waar het individueel kan werken aan zijn of haar portfolio.
Leerkrachten geven autonomie-ondersteunend les. Kinderen leren niet alleen door kennis aangereikt te krijgen, maar door de juiste vragen te stellen, en door te ervaren en te doen. Tot slot reflecteren we gezamenlijk op wat we hebben geleerd of gedaan. Zo gaat de groei in kennis en vaardigheden samen met bewustwording, creativiteit en ondernemerschap.
En zo leren we van elkaar!

Visie

De School van Vrede staat voor een brede en bewuste ontwikkeling van elk kind. De universele menselijke waarden staan aan de kern van onze school. Op onze school worden deze waarden (zoals oprechtheid, vriendelijkheid, rechtvaardigheid) verweven met vakinhoudelijke onderwerpen door ze in herkenbare sociale leeractiviteiten te plaatsen.

We proberen de universele waarden en deugden van de School van Vrede voor te leven, in de praktijk te brengen en daarover met elkaar en met de ouders in gesprek te blijven.

Alaeddine Touhami,
Directeur

Universele Verklaring van de Verantwoordelijkheden van de Mens

Voorgesteld door de InterAction Council in 1997

*Omdat wij van mening zijn dat Mensen**rechten** niet zonder Mensen**verantwoordelijkheden** kunnen bieden wij u graag dit ter overweging aan! De redactie*

Preambule

Overwegende dat erkenning van de inherente waardigheid en van de gelijke en onvervreemdbare rechten van alle leden van de menselijke familie de basis vormt voor vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld, en verplichtingen of verantwoordelijkheden meebrengt,

overwegende dat het uitsluitend aandringen op rechten kan resulteren in conflict, verdeeldheid en eindeloos geschil, en de verwaarlozing van de menselijke verantwoordelijkheid kan leiden tot wetteloosheid en chaos,

overwegende dat de rechtsstaat en de bevordering van de mensenrechten afhangen van de bereidheid van mannen en vrouwen om rechtvaardig op te treden,

overwegende dat globale problemen globale oplossingen vereisen die alleen bereikt kunnen worden door middel van ideeën, waarden en normen die gerespecteerd worden door alle culturen en samenlevingen,

overwegende dat alle mensen, naar beste kennis en bekwaamheid, verantwoordelijkheid hebben bij te dragen aan een betere sociale orde, zowel thuis als in de globale wereld, doelstelling die niet kan worden bereikt door wetten, voorschriften en verdragen alleen,

overwegende dat het menselijk streven naar vooruitgang en verbetering alleen kan worden gerealiseerd door overeengekomen normen en standaarden die toepasbaar zijn op alle mensen en instellingen ten allen tijde,

Daarom nu kondigt de Algemene Vergadering deze Universele Verklaring van de Verantwoordelijkheden van de Mens af, als een gemeenschappelijke standaard voor alle volkeren en alle naties, ten einde dat ieder individu en elke instelling van de gemeenschap, met permanente inachtneming van deze Verklaring, zal bijdragen aan de vooruitgang van de gemeenschappen en de verlichting van al hun leden.

Wij, de volkeren van de wereld, vernieuwen en versterken hiermee de verbintenissen die reeds vastgelegd zijn in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, namelijk: de volledige aanvaarding van de waardigheid van alle mensen; hun onvervreemdbare vrijheid en gelijkheid, en hun solidariteit met elkaar. Bewustwording en aanvaarding van deze verantwoordelijkheden moet onderwezen en bevorderd worden in de gehele wereld.

Grondbeginselen voor de mensheid

Artikel 1
Iedere persoon, ongeacht geslacht, etnische afkomst, sociale status, politieke overtuiging, taal, leeftijd, nationaliteit of godsdienst, heeft een verantwoordelijkheid om alle mensen op een humane manier te behandelen.

Artikel 2
Geen enkele persoon mag gelijk welke vorm van onmenselijk gedrag steunen; alle mensen hebben echter een verantwoordelijkheid om de waardigheid en het zelfrespect van alle anderen na te streven.

Artikel 3
Geen enkele persoon, geen enkele groep of organisatie, geen enkele staat, geen enkel leger of politie staat boven het goede en het kwade; allen zijn onderworpen aan ethische normen. Iedereen is verantwoordelijk voor het bevorderen van het goede, en voor het voorkomen van het kwade in alle dingen.

Artikel 4
Alle mensen, begiftigd met verstand en geweten, moeten verantwoordelijkheid aanvaarden voor iedereen en voor allen, voor gezinnen en gemeenschappen, rassen, naties en religies in een geest van solidariteit: Wat u niet wilt dat uzelf aangedaan wordt, doe dat anderen niet aan.

Geweldloosheid en Eerbied voor het Leven

Artikel 5
Iedere persoon is verantwoordelijk om het leven te eerbiedigen. Niemand heeft het recht om een ander mens te verwonden, te martelen of te doden. Dit sluit het recht van individuen of gemeenschappen van gerechtvaardigde zelfverdediging niet uit.

Artikel 6
Geschillen tussen staten, groepen of individuen dienen geweldloos opgelost te worden. Geen regering mag daden van genocide of terrorisme tolereren of daaraan deelnemen, noch vrouwen, kinderen, of ieder andere burger misbruiken als instrumenten van oorlog. Iedere burger en ambtenaar is verantwoordelijk om te handelen op een vreedzame, geweldloze wijze.

Artikel 7
Iedere persoon is oneindig kostbaar en moet onvoorwaardelijk worden beschermd. De dieren en de natuurlijke omgeving dienen eveneens beschermd te worden. Alle mensen hebben verantwoordelijkheid de lucht, het water en de grond van de aarde te beschermen ten bate van de huidige bewoners en de toekomstige generaties.

Rechtvaardigheid en Solidariteit

Artikel 8
Iedere persoon heeft verantwoordelijkheid zich integer, eerlijk en rechtvaardig te gedragen. Geen enkele persoon of groep zal stelen van een andere persoon of groep, of hen willekeurig beroven van hun eigendom.

Artikel 9
Alle mensen, met de nodige hulpmiddelen voorhanden, hebben verantwoordelijkheid zich diepgaand in te spannen om armoede, ondervoeding, onwetendheid en ongelijkheid te overwinnen. Zij moeten duurzame ontwikkeling bevorderen over de hele wereld om waardigheid, vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te verzekeren voor alle mensen.

Artikel 10
Alle mensen hebben verantwoordelijkheid hun talenten te ontwikkelen door zorgvuldige inspanningen; zij moeten gelijke

toegang hebben tot onderwijs en zinvol werk. Iedereen moet steun geven aan de armen, benadeelden, gehandicapten en aan de slachtoffers van discriminatie.

Artikel 11
Alle eigendom en rijkdom moet op verantwoordelijke wijze gebruikt worden, in overeenstemming met rechtvaardigheid en ten bate van de vooruitgang van de mensheid. Economische en politieke macht moet niet worden gebruikt als een instrument van overheersing, maar in dienst worden gesteld van economische rechtvaardigheid en maatschappelijke orde.

Waarachtigheid en Tolerantie

Artikel 12
Iedere persoon heeft verantwoordelijkheid naar waarheid te spreken en te handelen. Niemand, hoe hoog of hoe machtig ook, mag leugens uitspreken. Het recht op privacy en persoonlijke en professionele vertrouwelijkheid dient te worden gerespecteerd. Niemand is verplicht aan iedereen en altijd alle waarheid te zeggen.

Artikel 13
Politici, ambtenaren, ondernemers, wetenschappers, schrijvers of kunstenaars zijn niet vrijgesteld van algemene ethische normen, evenmin als artsen, advocaten en andere professionelen die speciale verplichtingen hebben tegenover hun cliënten. Professionele en andere ethische regels moeten de prioriteit van algemene normen zoals die van eerlijkheid en billijkheid weergeven.

Artikel 14
De vrijheid van de media de mensen te informeren, en instellingen van de samenleving en gouvernementele acties te bekritiseren, wat van essentieel belang is voor een rechtvaardige samenleving, moet gebruikt worden met verantwoordelijkheid en discretie. Vrijheid van de media draagt een bijzondere verantwoordelijkheid voor juiste en waarheidsgetrouwe berichtgeving met zich mee. Sensationele verslaggeving die de menselijke persoon of waardigheid degradeert moet te allen tijde vermeden worden.

Artikel 15
Terwijl de vrijheid van godsdienst moet worden gegarandeerd, hebben de vertegenwoordigers van godsdiensten een bijzondere verantwoordelijkheid om uitingen van vooroordelen en daden van discriminatie ten opzichte van andere geloofsovertuigingen te vermijden. Ze moeten niet ophitsen tot haat, fanatisme of religieuze oorlogen, noch deze rechtvaardigen, maar moeten tolerantie en wederzijds respect bevorderen tussen alle mensen.

Wederzijds respect en partnerschap

Artikel 16
Alle mannen en alle vrouwen hebben verantwoordelijkheid respect te tonen voor elkaar en begrip in hun partner- schap. Niemand mag een andere persoon onderwerpen aan seksuele uitbuiting of afhankelijkheid. Integendeel, seksuele partners moeten de verantwoordelijkheid aanvaarden te zorgen voor elkaars welzijn.

Artikel 17
In al haar culturele en religieuze verscheidenheid, vereist het huwelijk liefde, loyaliteit en vergeving en moet het gericht zijn op het garanderen van veiligheid en wederzijdse ondersteuning.

Artikel 18
Verantwoorde familieplanning is de verantwoordelijkheid van ieder paar. De relatie tussen ouders en kinderen moet een uiting zijn van wederzijdse liefde, respect, waardering en bezorgdheid. Geen enkele ouder of volwassene mag kinderen uitbuiten, misbruiken of mishandelen.

Conclusie

Artikel 19
Niets in deze Verklaring mag zodanig worden uitgelegd alsof een staat, groep of persoon enig recht zou hebben tot het uitoefenen van een activiteit of een handeling die gericht is op de vernietiging van een van de verantwoordelijkheden, rechten en vrijheden die in deze Verklaring en in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948 besloten zijn.

Vanochtend kwam verzoenen

Vanochtend kwam
verzoenen
op vlindervleugels
aangevlogen
je kon er
zomaar bij
en wilde
het graag raken
de hand reiken
lichtvoetig
schikken in wat
zo moeilijk leek
een gouden kans
een machtig
perspectief dit
nieuw beginnen

Boudewijn Betzema

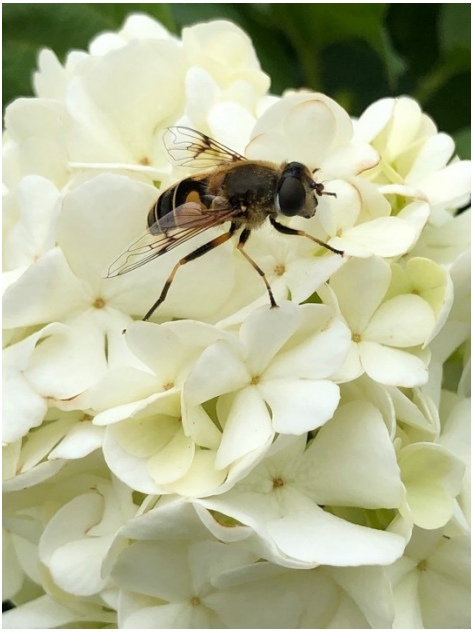

Foto ©mas

Hoe denkt RvV over de oorlog in Oekraïne?

'*En de gerechtigheid brengt Vrede voort, rust en veiligheid zijn haar vruchten*.' Bijbel: Jesaja 32:17.
Rechtvaardigheid is méér dan alleen het Internationaal Recht. Het staat ook voor 'recht doen aan elkaar.' Dat betekent dat wij de weg naar alle, bij de oorlog betrokken partijen, open willen houden voor dialoog.
Daarbij zijn wij principieel tegen iedere vorm van geweld. Concreet betekent dit dat wij niet alleen de inval van Rusland in Oekraïne afwijzen, maar ook het geweld waarvan sprake was in Oekraïne vóór 2022.

Edy Korthals Altes, Internationaal Co-president van Religies voor Vrede in de jaren '90 van vorige eeuw, benadrukte tijdens zijn leven met klem *dat het voor het overleven van de mensheid nodig is dat we ons daadwerkelijk op vrede voorbereiden. En niet langer het oude adagium aanhangen: "Als je vrede wilt, bereid je dan voor op oorlog."*
"Dat vraagt een radicale verandering in het denken over vrijheid en veiligheid in dit nucleaire tijdperk. Vandaag geldt: Ik kan alleen veilig zijn als jij je niet bedreigd voelt door mij. Dit is wederzijds. Het gaat om MAS: Mutual Assured Security, in plaats van Mutual Assured Destruction (MAD).

Dit is geen naïeve en zeker geen slappe houding. Dit is een krachtige houding. Deze houding roept op tot rechtvaardig handelen. Het vraagt van ons de grootst mogelijke inspanning om bij ons handelen niet alleen te gaan voor eigenbelang, maar ook voor het belang van de ander. Dat voorkomt uitbuiting, machts-onevenwicht, ongelijkheid en het stimuleert samenwerking, respect voor elkaar en delen. Wanneer wij állen ons daar samen voor inzetten, met alle energie die in ons is, dan is er geen reden voor geweld, laat staan oorlog.

Daarom dringen wij aan en *blijven aandringen op dialoog, op een staakt het vuren, op vredesbesprekingen*. Wij zien geen enkel heil in het leveren van steeds meer wapentuig. We zien wat voor

ellende dit tot nu toe heeft gebracht: onbeschrijfelijk veel leed, verwoesting van steden en dat is met steeds meer wapens alleen maar erger geworden in plaats van minder.

Inzetten op het 'recht van de sterkste' is een doodlopend pad. Letterlijk én figuurlijk. De toepassing van het Internationaal Recht tezamen met onze gedeelde menselijke waarden (eerlijkheid, betrouwbaarheid, zorg voor elkaar, medeleven, compassie, vergeving) brengt daarentegen leven. Kan wonden helpen helen op den duur.
Internationaal Recht is niet alleen nuttig in tijden van vrede, maar het is júist nodig om er ons handelen door te laten leiden in tijden van oorlog, tezamen met de Mensenrechten en elk, hierbij van toepassing zijnde, afgesproken recht.

Iedere mens is heilig. En in iedere mens schuilt een kiem van kwaad en van goed. We kunnen daden afwijzen en op rechtvaardige wijze door geëigende instanties laten beoordelen, *maar het is niet aan ons om te veroordelen*. Wel om geweld af te wijzen. Om haat in liefde om te zetten, angst in vertrouwen en te bouwen aan dat vertrouwen door *oprecht, rechtvaardig en betrouwbaar te zijn*. Laten we daarbij onszelf en elkaar vooral aan onze *menselijkheid* herinneren.
De vraag waar wij allen voor staan is: *hebben we de moed, de kracht om het goede bij elkaar naar boven te helpen halen, en het lef om vrede te helpen stichten?*

Mirjam Ates-Snijdewind
Voorzitter Religies voor Vrede

'Gebrek aan kennis is de bron van alle kwaad'

Homerus

Foto ©mas

Pacifist in oorlogstijd

Niets nieuws onder de zon.
Telkens als er weer oorlog uitbrak – de eerste wereldoorlog, de tweede wereldoorlog, de oorlogen op de Balkan, de oorlog in Oekraïne – worden overtuigde pacifisten bestookt met vragen. Pacifisme werkt toch niet? Dat is toch idealistisch, om niet te zeggen naïef?
In oorlogstijd kunnen we ons toch een pacifistisch perspectief niet permitteren?
En er is toch ook nog zoiets als een 'rechtvaardige oorlog' waarbij gewapend geweld gebonden is aan beperkende criteria? Reactie op dat laatste: het concept van de rechtvaardige oorlog is achterhaald want die criteria (bijvoorbeeld proportionaliteit en het onderscheid moeten maken tussen burgers en militairen) stammen uit een andere tijd en golden bij een andere technologie. De clusterbommen, landmijnen, autonome wapensystemen, eventueel zelfs massavernietigingswapens die in een 'moderne' oorlog ingezet worden *kunnen* zelfs geen onderscheid maken tussen burger- en militaire doelen – zelfs als de aanvaller dat zou willen – zie de grootschalige vernietiging en de vele burgerslachtoffers in Oekraïne.
En telkens als de 'nieuwe' oorlog beëindigd was vroegen pacifisten zich op hun beurt af: hebben we nu eindelijk geleerd dat oorlog niet de weg is naar duurzame vrede?
Maken we nu eindelijk werk van 'Nie Wieder'?
Dat brengt me terug naar de vraag of er lessen zijn te leren uit het verleden.
En die zijn er wel degelijk.
Allereerst heeft onderzoek aangetoond dat de inzet van geweldloze middelen bij politieke conflictsituaties vaker leidt tot een duurzame oplossing dan een gewapende interventie.
Bij 60% van die laatste oplossing laait het geweld naderhand opnieuw op: het schept een geweldsspiraal. [1] Dan gaat het bijvoorbeeld om geweldloos verzet tegen een bezettingsmacht of

[1] Chenoweth, E. en Stephan, M.J. '*Why civil resistance works. The strategic logic of nonviolent conflict resolution'*, New York 2011. Of: Müller, B. en Büttner, C. '*Optimisierungschancen von Peacekeeping, Peacemaking und Peacebuilding durch Gewaltfreie Interventionen*', Wahlenau 1996.

een militaire staatsgreep, burgerlijke ongehoorzaamheid, om grootschalige non-coöperatie, om langdurige demonstraties, sabotage e.d. Geweldloze *weerbaarheid*, pacifisme is immers geen passivisme!
In zekere zin gebeurt dit in Oekraïne waar de burgerbevolking zich verzet tegen Russische invasietroepen. Ook nu zijn er bovendien in Wit-Rusland, Rusland en Oekraïne kleine aantallen mensen die gewetensbezwaren aan (willen) tekenen tegen militaire dienst.
Nog onlangs wees de wereldwijde vredesbeweging International Fellowship of Reconciliation (IFOR) – opgericht door o.m. de Quaker Kees Boeke – er bij een vergadering van de Mensenrechten Raad van de VN in Genève (30 Maart 2022) op dat de vrijheid van geweten een fundamenteel mensenrecht is dat niet opgeschort kan worden en dus blijft bestaan – ook in situaties van gewapend conflict/oorlog. Dit met het oog op het feit dat Oekraïne de 'staat van beleg' heeft afgekondigd en alle jonge mannen dwingt deel te nemen aan de gewapende strijd, ook de kleine groep pacifisten!
Er is dus een kleine, moedige minderheid die zelfs daar die overtuiging uitdraagt. IFOR signaleerde dat dit een aantasting vormt van het recht op gewetensbezwaren, een recht dat ook in een oorlogssituatie gegarandeerd dient te worden.
Bovendien stelde IFOR bij die zitting in Genève: 'Oorlog zou moeten worden uitgebannen omdat het nooit een oplossing biedt om conflicten werkelijk op te lossen.'

Ten tweede schieten we kennelijk bij of na iedere nieuwe oorlog in de reflex dat we weer meer moeten *bewapenen* in plaats van daadwerkelijk vanuit het principe *´nooit weer´* - Assemblee van de Wereldraad van Kerken na de Tweede Wereldoorlog in Amsterdam 1948: '*Oorlog is tegen de wil van God'* – om radicaal te *ontwapenen.* Telkens weer ontstaat een nieuw ´vijandsbeeld´, zoeken we een nieuwe vijand.
Vorig jaar tijdens de in Karlsruhe gehouden Assemblee van de Wereldraad van Kerken worstelden we weer met vragen van oorlog en vrede, niet alleen vanwege de oorlog in Oekraïne, maar tal van oorlogen en conflicten in de wereld: Yemen, Congo, Ethiopië, Soedan, Israël-Palestina, te veel om op te sommen!
Tijdens deze Assemblee bracht ook de secretaris-generaal van Religies voor Vrede, Professor Azza Karam, groeten van uw

beweging over. Naast alle besprekingen was dit wat mij betreft één van de mooiste momenten van deze Assemblee. Over het thema van de Assemblee, 'de Liefde van Christus beweegt de wereld tot verzoening en eenheid', zei zij dat in haar overtuiging die liefde van Christus voor de hele wereld en dus ook voor haar als Moslima bestemd is. Wat haar betreft was Jezus ook voor haar gestorven en opgestaan…
Voorts: 'dat Religies voor Vrede en de Wereldraad de morele verantwoordelijkheid delen dat we niet toestaan dat religie wordt misbruikt door de politiek voor het voeren van oorlog. Politici presenteren oorlog als de meest makkelijke optie, maar oorlog IS GEEN optie'.
Ik was zeer geroerd door haar woorden/getuigenis.

Echter ook nu is de reactie van de NAVO-lidstaten op die nieuwe oorlog in het hart van Europa een geheel andere. De reflex is: fors meer bewapenen en het budget voor defensie sterk verhogen. Dit terwijl het militaire budget van alle Europese leden van de NAVO samen *nu al* ruim tien keer hoger was dan dat van Rusland! Intussen steunt 'het westen' Oekraïne met steeds meer en steeds zwaardere wapensystemen.

Maar we moeten moed houden. Geloof houden dat we het gewapende conflict kunnen beëindigen. Daarmee begint het. Zouden we niet juist *een andere richting* moeten inslaan, een *ander toekomstperspectief* moeten ontwikkelen?
De Protestantse Kerk in Baden – Duitsland deed dit in het spoor van de dialoog binnen de Wereldraad van Kerken over de noodzaak te werken aan 'rechtvaardige vrede'. Dit werd een scenariostudie – '*Sicherheit Neu Denken'* - hoe we in de komende jaren stapsgewijs van een militair naar een civiel vredes- en veiligheidsbeleid kunnen omschakelen in 2040. Dit toekomstperspectief wordt voor Nederland ook aangepast en uitgewerkt door de Werkgroep Inclusieve Veiligheid - opgericht door de Quakers en gesteund door verschillende vredesbewegingen, waaronder Kerk en Vrede en het Interkerkelijk Vredesberaad. Overigens wordt dit ook in o.m. het Verenigd Koninkrijk – waar het Rethinking Security heet – en in Frankrijk en zelfs Polen opgepakt. Zie www.samenveilig.earth voor Nederland, www.sicherheitneudenken.de voor Duitsland en www.rethinkingsecurity.org.uk voor het Verenigd Koninkrijk.

Een hoopvol alternatief, een hoopgevend perspectief, waaraan we als vredesbeweging de komende periode willen werken.
Want ik blijf met de IFOR geloven dat we oorlog uiteindelijk kunnen uitbannen.
Want oorlog is niet de oplossing, maar het probleem. Ik blijf met mijn Quaker Vriend Paul Oestreicher geloven dat 'een andere wereld mogelijk is – één waarin oorlog afgeschaft wordt net als slavernij' (IEPC, Wereldraad van Kerken, Kingston, 2011).
Dus er is werk aan de winkel 'in blessuretijd': werk maken van een hoopvol alternatief perspectief.

Kees Nieuwerth, Quaker en lid Werkgroep Inclusieve Veiligheid

What about the Russians?

(Hoe staan de Russen in dit drama?)

6 februari 2023

Via Twitter laat de NOS enkele filmpjes van Russen zien die in de camera zeggen hoe verbijsterd zij zijn dat Duitsland Leopard tanks gaat leveren. 'Schaam jullie in Europa dat jullie zo aan de leiband van de VS lopen, weten jullie nog wat de Duitse tanks hier hebben aangericht in de Tweede Wereldoorlog?! Dat kwam ook door de Duitse propaganda v an toen.' Een andere meneer zegt: 'Schaam jullie dat jullie ons land zo eenzijdig afbeelden.' Een jonge vrouw vertelt dat zij denkt dat haar land verdedigd moet worden tegen de NAVO, een zestiger dat Westerse journalisten bang zijn voor hun baantje als ze niet schrijven wat het Westers narratief voorschrijft. Een andere vrouw loopt door alsof ze doodmoe is van de propagandaoorlog.

Bij de meeste Westerlingen (Nederlanders) die dit zien gaat de knop meteen om. Gedachten zullen door hun hoofd schieten als: die jonge Russen zijn gewoon bang om hun mening te geven omdat ze opgepakt worden. En die oude mensen staan achter Poetins regering omdat ze allemaal gehersenspoeld zijn omdat ze naar de staatstelevisie kijken.

Is het allemaal echt zo eenvoudig? Zijn Russen nou gek geworden of zijn wij het? Ons Westerse hoofd is er zo van overtuigd dat Russen massaal geïndoctrineerd zijn dat het gewoon niet meer in ons brein te krijgen is dat Russische mensen een andere kant van het verhaal kennen. Dat er daadwerkelijk vele Russische jongeren zijn die hun land willen verdedigen of onderzoek hebben gedaan waarom het allemaal zo ver is gekomen, komt niet eens meer bij ons op.

Als de Westerse media zeggen dat oude mensen Poetin steunen, dan denken we veelal aan oudere Russen met een hoofddoek op, een slecht gebit, een stoffig kamertje in een Sovjetflat of een man behangen met Sovjetmedailles. Dat er tussen deze 'ouderen' vele professoren, leraren, chirurgen, technici, operazangeressen of gewone arbeiders zitten, die al veel langer weten dan Westerlingen hoe je met censuur om moet gaan, dringt nauwelijks nog bij ons door.

Russen weten veel beter hoe je tussen de regels door moet lezen of kijken. Daarbij hebben Russen de afgelopen jaren het mooie Europa leren kennen. Ze bezochten Londen, Parijs of Amsterdam en weten veel van de Europese cultuur en maatschappij. Wij westerlingen daarentegen weten vrijwel niets over hun land of over hun mensen (behalve de enkele toerist die de Hermitage bezocht of de zakenman of -vrouw die voor business in Rusland was.)

Ook de Russen hebben het afgelopen jaar veel moeten verwerken. Vanaf het begin van de invasie op 24 februari 2022 en een half jaar daarna heb ik Russen nog nooit zo gepolariseerd gezien. Ze hebben vreselijke ruzies met elkaar gevoerd (en doen dat nog). De meesten waren in diepe shock omdat ze nooit hadden kunnen vermoeden dat hun regering het Oekraïense broederland zou binnenvallen. Bijna alle Russen hebben familieleden in Oekraïne en andersom.

Hoe anders is de situatie nu bijna een jaar later in februari 2023. Meer dan 60% van de Russen staat achter hun regering. Ca. 20% is tegen, ca. 10% weet het niet en weer anderen houden zich stil of zijn naar het buitenland gevlucht. Hoeveel onmacht en verdriet er ook bij hen is, Russen willen geen oorlog, zij willen vrede, net als wij. Maar de schok van een jaar geleden en de boosheid die zij voelden naar hun eigen regering, is veel minder aanwezig. En dat komt echt niet omdat ze allemaal de staatstelevisie geloven of omdat ze bang zijn om opgepakt te worden. Dit keer is de schok over het Westen groot, alsook de woede naar de Amerikaanse en Europese regeringen. Russen hebben hun huiswerk gedaan en ze hebben zich ingelezen.

Al langere tijd begon het veel Russen op te vallen dat hun land wel extreem gedemoniseerd werd. Poetin als ex- KGB’er, gaspolitiek als machtsmiddel, het expansionistische Rusland, Navalny en de oppositie, de Skripal-affaire, de trollenfabrieken, de dopingschandalen, de corruptietoestanden, Russiagate, gevangenissen en Siberiëkampen, om zo maar wat voorbeelden te noemen. Enkelen haalden hun schouders op, anderen vonden alles kort door de bocht en weer anderen dachten naïef dat het Westen het wel het beste kon weten, want daar is vrijheid voor de gevestigde media.

Dit keer lieten de Russen zich niet leiden door de Westerse 'waarheid'. Ze moesten zelf op zoek, omdat deze oorlog hen in het hart raakt. Dit keer wilden ze zelf bepalen wat waar is en wat niet, omdat Oekraïners hun neven en nichten zijn. Of omdat etnische Russen al eeuwenlang met Oekraïners verbonden zijn (behalve met West-Oekraïne). Dit keer hadden ze geen Westerse 'vrije pers' of Europese 'waarheid' nodig. Het resultaat van deze zelfstudies is dat zij diep en diep teleurgesteld zijn in het Westen. Van NAVO-gepush in Oekraïne tot politieke inmenging in Kiev, van de Maidan-regimechange tot het opzetten van Oekraïners tegen Russen ... Een burgeroorlog tussen deze twee volkeren was het gevolg en het verraad van het Minsk-akkoord was de druppel. En geloof me, Russen houden niet van een slachtofferrol en bleven de Europa-berichtgeving vaak geloven. Maar dit keer ging het om hun familieleden of Slavische broeders die elkaar doden op het slagveld. Wat waren de oorzaken? Zij checkten alles zelf, telefoneerden en appten met elkaar of scholden elkaar de huid vol in de gemeenschappelijke taal. Dit keer bepaalt de Rus zelf wat Russische of Westerse propaganda is.

Het gevolg is dat we er in het Westen zeer belabberd vanaf komen. Maar in ons Westers hoofd kunnen we ons niet voorstellen dat Russen ons voor een groot deel verantwoordelijk stellen voor het aanwakkeren van deze Slavische broederstrijd. 'Want Russen zijn gehersenspoeld en geloven hun staatstelevisie en de jongeren zijn bang om opgepakt te worden.'

***Over de schrijfster**: Marie-Thérèse ter Haar is deskundige en oprichter van de Rusland & Oost-Europa Academie. Ze is docent en auteur, studeerde Russisch en Ruslandkunde aan de Universiteit van Amsterdam.*

Al in de communistische tijd verbleef ze veelvuldig in Rusland en ze maakte er ook het einde van de Koude Oorlog mee. Tegenwoordig is ze nog zo'n 5 maanden per jaar in Rusland (of Oekraïne) en ze volgt de ontwikkelingen daar nog steeds op de voet.

Van meet af aan heeft ze haar kennis van en ervaring met dit land uitgedragen door het geven van lezingen, cursussen en het organiseren van reizen naar Rusland. Hierbij is het haar streven om een zo compleet mogelijk beeld te geven en een brug te slaan tussen West- en Oost-Europa.

‘8 Years Before’

‘8 Years Before’ is een onafhankelijk gefinancierde documentaire, geregisseerd door journalist Donald Courter en geproduceerd in samenwerking met internationaal kampioen zwaargewicht Jeff Monson.

De film toont de jarenlange lijdensweg die de Russisch-sprekende bevolking van Donbass tot vandaag, na de Euromaidan Staatsgreep in 2014, heeft moeten doorstaan. Door middel van verslagen uit eerste hand en interviews met gewone burgers van Donbass worden menselijke verhalen aan het licht gebracht met een perspectief dat niet eerder in reguliere media te zien was.

Er zijn ook interviews met functionarissen van de Volksrepublieken Donetsk en Lugansk, die de kijkers inzicht geven in hoe deze jonge regeringen en burgerlijke overheden probeerden vrede te bereiken voor hun volk - te midden van voortdurende bombardementen, een informatieblokkade en een strijd op leven en dood voor zelfbeschikking.
Op YouTube te bekijken via https://youtu.be/JM0VYkL_UI4

Als Religies voor Vrede staan wij voor iedere mens in nood en zijn principieel tegen iedere vorm van geweld. Daarom menen wij ook aandacht te moeten vragen voor het vele leed dat de Russischsprekende bewoners van de Donbass heeft getroffen en nog dagelijks treft.

Te meer daar de Amerikaanse emeritus Prof. David C. Hendrickson (van het Peace & Diplomacy Institute) in een doorwrocht artikel aangeeft hoe de Donbass bewoners volgens Internationaal Recht, met inbegrip van het VN-Handvest, het recht hadden eigen republieken op te richten, toen zij zich niet langer vertegenwoordigd voelden door een regering die zelf niet langer democratisch gelegitimeerd was, na de staatsgreep in 2014. *

Wanneer wij het Internationale Recht serieus nemen, kan dit document een belangrijke stap richting vrede vormen. Daarom verdient deze analyse alle aandacht.

Lees het originele document van Prof. Hendrickson op:
https://peacediplomacy.org/2022/05/17/sovereigntys-other-half-how-international-law-bears-on-ukraine/

Het document is ook in het Nederlands beschikbaar op:
De afscheiding van Donbass uit Oekraïne was geen schending van het internationaal recht – Koude Oorlog

** Voetnoot van Izzy Mansour: In de tijd dat er nog een Sovjet Unie was en de Oekraïne een Socialistische Sovjet Republiek was, stond ook gewoon in het Unieverdrag dat wanneer het belang van de bewoners het vroeg een streek uit de SSR kon treden en een nieuwe vorm kon kiezen binnen de Unie. Dat is ook daadwerkelijk gebeurd in Siberië en de Kaukasus. Dat is waar Abchazië vandaan komt bijvoorbeeld.*

Toen de Unie ontbonden werd in 1991, was dat ook de ontstaansgrond voor Transnistrië.

© Presidential Office of Ukraine

Vredesprijs voor voorzitter Religies voor Vrede

Op 11 april jl. werd door minister Franc Weerwind de Nationale Iftar Vredesprijs 2023 uitgereikt aan onze voorzitter Mirjam Ates-Snijdewind, tijdens de zevende Nationale Iftar. Weerwind noemde Mirjam "creatief met het beleven van het landschap dat we door willen geven aan volgende generaties." "Ze kan dat in woorden vangen, woorden die een eeuwigheid uitstralen. Zij kijkt naar hoe ze de samenleving kan dienen. Als vrijwilliger heeft zij zich altijd ingezet voor harmonie en welzijn in onze samenleving. Ze is toegankelijk en betrouwbaar, van onberispelijk gedrag. En ze heeft altijd geloofd dat contact en dialoog tussen mensen met verschillende ideeën en achtergronden het beste instrument is om elkaar beter te begrijpen en elkaar te leren respecteren."
Zelf ging Mirjam in haar dankwoord nog in op de School van Vrede in Almere, waar de omgang met elkaar, het verrijkende van het elkaar leren kennen, hoog in het vaandel staat. Een basisschool die focust op zinvol leren, zoals het belang van taal en rekenen ontdekken. Ook leren de kinderen de waarde zien van de natuur en maken ze kennis met wijsheden uit de verschillende culturen door de eeuwen heen.

De weg naar huis

Hart van al wat bestaat,
help me de weg te vinden
naar het heiligdom in mijzelf,
dat kostbare hart van mijn bestaan.
Help me te ontdekken
mijn plaats in de wereld –
die ruimte waar ik echt thuishoor,
die plek die onvoorwaardelijk
bij mij hoort.
Lieve God,
ik heb al zo'n lange weg afgelegd.
Help me mijn thuisweg
te vinden.

Rabbi Nachman van Bratslav

Foto ©mas

“Christ’s love moves the world to reconciliation and unity”

Greetings of peace, As-Salaam-Alaikum**,** shalom, every single word of Peace be upon you and upon everyone here, and those who are not with us, but in our minds and hearts.
Your Eminences, your Excellencies, Friends, Family, Brothers and Sisters in faith, Professor Iaoan Sauca,
Thank you very much for this distinguished, and great honor, and privilege, to be able to be here today, to say a few words of Greetings to this August assembly.
I worked in the United Nations for almost 20 years. Every year the political leaders of the world would come together during the United Nations General Assembly. And it’s a very awe-inspiring moment to look around the room, and see a room full of prime ministers and presidents and all other very important political figures.
Yet, to be very honest with you, this assembly, and this room, is far more inspiring and far more meaningful.
I understand the power of politics. I understand the responsibility of politicians particularly when and where they are elected by their people. And it is a burden, a big burden, as it is a very serious responsibility to deliver on the mission of a government to protect its citizens and the people living within its territories.
We still wonder how well governments look after the people living within their territories, but we presumably do not wonder as much, about citizens in a democratically elected context.
The challenge, however, is factually ar greater for faith leaders, because it is a spiritual, a moral, a political, an emotional, a mental, and a very big set of practical and interconnected challenges.
That is why I firmly believe that the power of faith leaders, far, far exceeds the power of political leaders.
But that power also carries enormous responsibilities. I am not saying anything new to you, but I do wish to make a plea. And if I had not been so short I would have gone to my knees as I make

this plea. But if I get on my knees now, some of you will not see me. So, please pretend I am on my knees, as I try to make this plea.
And the plea is this: Was Christ's love meant only for people of the Christian faith? And if Christ's love is meant for all of humanity, what would that mean, practically, for each of us in this room?
Because I believe, very firmly, as a Muslim, that Christ's love was meant for me too.

[1] *Dr Azza Karam is the Secretary General of Religions for Peace, the largest coalition of formal senior representatives of religious institutions, and faith communities, in the world, with in-country presence in the form of Interreligious Councils, in over 90 countries. Religions for Peace 's international headquarters is based in New York, USA. Karam also serves as a Professor of Religion and Development at the Vrije Universiteit of Amsterdam.*

And if you believe that it was meant for me too, and those like me, and many others of who do not believe in anything at all, but believe in something (all of us believe in something by the way), if you believe that Christ's love was meant to be inclusive of people like me and any others, then I would ask you, in fact I would beg you, to consider that the question is not only how you could overcome the differences within the Christian community (which are significant enough), but that you consider how it would be when we work together from **different faith traditions**... When we work together from different faith institutions - each of which is deeply protective of itself of its mandate, of its territory, of its citizens (it's adherents), consider how much more of Christ's love can be spread - when we work, multireligiously, to serve everyone! Not just one nation, not just one community, not just one religion, but **everyone**...
I believe very firmly that the resurrection of Christ is meant to symbolize that moment when we all come together to serve each other, regardless of our genders, regardless of our nationalities, regardless of our religions, regardless of our nations.
But in order to do so we have a moral and political obligation not to be used by the politicians and the political establishments. We have a moral obligation to be the conscience of the political establishments.

To be the conscience of the political establishments requires us to look within first, to make sure that when we point a finger at one another, or at the political establishment, we are also looking inwards to see where we ourselves may be replicating the same distancing, exclusion, superiority, that sometimes we claim the political establishments to.
When and where do we not listen to one and other?
Where do we fail to be together?
Where do we fail to honor the integrity of the humanness of one another?
Our political establishment today, everywhere in the world, has proved it cannot serve the needs of everyone. It has been proven over and over and over again.
Furthermore, our political establishments today, regardless of north, south, east, west, democratic or not, have also proven that war is an easier option. And that is where your role as faith leaders comes in, to uphold the consciousness that **war is not an option**.
Because you can **demonstrate**, not only through the words - though heaven knows the word is powerful because that is how we see God, we know God's presence through the word - but you can **demonstrate through the actions of standing together in solidarity regardless of the faith traditions, regardless of the distinctions, you can demonstrate the war is not an option**.

If every single Christian today, anywhere in the world, whether they happen to be Catholic, or the various and myriad forms of Protestant and Orthodox, were to come together in very firm solidarity and unity... When that day happens, God willing, whether it is under the aegis of the World Council of Churches, or any other aegis, please believe me, it will be a wonderful moment, **but it will not be enough**.
Because our world, our **world** consists of so many more who deserve Christ's love, but who might not come under that Church aegis. But they come under the Church that is the mother of us all, that is the Faith that bring us all together.
We can be believers. Let's act as believers. Thank you.

Azza Karam
© Religions for Peace, 2022

©RFP Azza Karam

Vergeven is beter dan wraak

Gebed van Sint Franciscus: Heer, maakt mij tot een instrument van uw vrede. Waar haat is, laat me daar liefde zaaien. Waar onrecht is, vergeving. Waar twijfel is, hoop. Waar duisternis is, licht. Waar droefheid is, vreugde.

Joods gebed: Kom, laat ons de berg opgaan van de Heer, opdat we de paden mogen bewandelen van de Allerhoogste. We zullen onze zwaarden omsmeden in ploegscharen, en onze speren in stoksnoeimessen.
Geen volk zal het zwaard opnemen tegen een ander volk- en ze zullen ook niet meer leren oorlog te voeren. En niemand zal bevreesd zijn, want de mond van de Heer der Heerscharen heeft gesproken.

Jainistisch gebed: Vrede en universele liefde is de essentie van het evangelie dat gepredikt wordt door alle verlichten. De Heer heeft gepredikt dat gelijkmoedigheid de dharma is. Ik vergeef alle schepselen en laat alle schepselen mij vergeven. Tegenover allen voel ik vriendschap, en tegenover niemand vijandigheid.
Weet dat geweld de wortel is van alle ellende in de wereld. Geweld is in wezen de band van de slavernij. "Berokken geen enkel levend wezen leed." Dit is de eeuwige, blijvende en onveranderlijke weg van het spirituele leven.
Een wapen, hoe krachtig het ook moge zijn, kan altijd worden vervangen door een superieur wapen; maar geen enkel wapen kan superieur zijn aan geweldloosheid en liefde.

Shintogebed: Hoewel ik geloof dat de mensen over de oceaan die ons omgeeft, allen onze broeders en zusters zijn, waarom zijn er dan voortdurend problemen in deze wereld? Waarom verrijzen er winden en golven in de oceaan die ons omgeeft? Ik wens alleen vurig dat de wind spoedig alle wolken zal wegblazen die boven de toppen van de bergen hangen.

Islamitische soera 42:40 en 41:34: 'Maar <onthoud, een poging tot> vergelding van het kwade kan <zelf> ook een kwaad worden: daarom, wie <zijn vijand> vergeeft en vrede sluit, zijn

beloning ligt bij God, want, waarlijk, Hij houdt niet van boosdoeners.'

'Maar omdat goed en kwaad niet gelijk kunnen zijn, wendt het kwade af met iets beters -en zie: degene tussen wie en jou vijandschap was wordt als een boezemvriend.'

Zoroastrisch gebed: We bidden tot God om alle ellende in de wereld uit te roeien: opdat begrip triomfeert over onbegrip, opdat edelmoedigheid triomfeert over onverschilligheid, opdat vertrouwen triomfeert over geringschatting, en opdat de waarheid triomfeert over onwaarheid.

Boeddhistisch gebed: Mogen alle wezens, waar ook, geplaagd door pijnen van lichaam en geest, snel bevrijd worden van hun ziekten. Mogen zij die beangst zijn ophouden bang te zijn, en mogen zij die gebonden zijn, vrij zijn.
Mogen de krachtelozen kracht vinden, en mogen mensen denken aan vriendschap met elkaar. Mogen zij die zich bevinden in ongebaande, angstaanjagende wildernissen -de kinderen, de ouden, de onbeschermden- beschermd worden door weldoende hemelse wezens, en mogen ze gezwind het boeddhaschap verkrijgen.

Sikh gebed: God oordeelt ons naar onze daden, niet naar de jas die we dragen: dat de Waarheid boven alles verheven is, maar dat waarheidlievend leven nog hoger is. Weet dat we God verwerven als we liefhebben, en dat de zegen alleen blijvend is, indien als gevolg ervan niemand verslagen is.

Franciscus van Assisi schrijft in 1223 in zijn Regel: 'Ik raad mijn broeders aan, ik vermaan en waarschuw hen in de Heer Jezus Christus om, terwijl zij door de wereld gaan, geen ruzie te maken en geen woordenstrijd te voeren en niet over anderen te oordelen. Maar zij zullen mild, vredelievend en bescheiden zijn, zachtmoedig en deemoedig en met allen eerbiedig spreken zoals dat hoort. In welk huis zij ook binnengaan, zal hun eerste woord zijn: 'Vrede aan dit huis.'

Islamitisch gebed. In de naam van Allah, de weldadige, de genadige. Gezegend zij de Heer van het Universum die ons geschapen heeft en ons gemaakt heeft tot stammen en volkeren. Opdat we elkaar mogen kennen, niet opdat we elkaar mogen verachten.
Als de vijand bereid is tot vrede, wees gij dan evenzo bereid tot vrede, en vertrouw op God, want de Heer is degene die alle dingen hoort en weet. En van de dienaren van God, zijn zij de Meest Gezegenden die over de aarde wandelen in nederigheid, en als we hen aanspreken, zeggen we 'Vrede'.

Bahai gebed. Wees grootmoedig bij voorspoed, en dankbaar bij tegenslag. Wees eerlijk in uw oordeel, en behoedzaam in uw uitspraken. Wees een lamp voor hen die wandelen in duisternis, en een thuis voor de vreemdeling. Wees ogen voor de blinden, en een leidend licht voor de voeten van de dwalende. Wees een adem van leven voor het lichaam van de mensheid, een dauw voor de bodem van het menselijk hart, en een vrucht aan de boom van de nederigheid.

Hindoegebed. O God, leid ons van het onware naar het ware. O God, leid ons van de duisternis naar het licht. O God, leid ons van de dood naar de onsterfelijkheid. Shanti, Shanti, Shanti voor allen.
O Here God almachtig, laat er vrede zijn in de hemelse sferen. Laat er vrede zijn op aarde. Laat de wateren verzoenend zijn. Laat de kruiden heilzaam zijn, en laat de bomen en planten vrede brengen aan allen.
Laat alle weldadige wezens ons vrede brengen. Laat uw Vedische Wet de vrede verkondigen over heel de wereld. Laat alle dingen een bron van vrede voor ons zijn. En laat uw vrede zelf vrede brengen aan allen en laat die vrede ook tot mij komen.

VERTROUWEN IN ANDEREN

Als je ergens verantwoordelijkheid voor moet nemen, dan moet je dat natuurlijk doen. Maar als een situatie je niet aangaat, of iemand anders heeft de leiding, laat je er dan niet in meeslepen. Als je wilt helpen, kun je jezelf er toch op een subtielere manier bij betrekken ~ door vertrouwen.

Vertrouwen in anderen doet veel werk. Het betekent niet blind vertrouwen ~ hulpeloos toekijken terwijl je je vingers kruist ~ het betekent alert blijven op wat er gaande is, en dan een ander zodanig met de kracht van je vertrouwen vullen dat hij zich in staat voelt te doen wat er gedaan moet worden. Dit betekent vertrouwen hebben, maar ook de kracht van je vertrouwen schenken. Als de ander eerlijk en oprecht is, zal jouw vertrouwen voor hem werken. Zo kunnen we leren elkaar echt te helpen.

PROBLEMEN OPLOSSEN

De truc bij het oplossen van problemen is om tot de kern van het probleem door te dringen voordat het zich voordoet.

Dit vereist deugden als objectiviteit, duidelijkheid en eerlijkheid, want de oplossing voor alle problemen is Waarheid. Waarheid betekent je spiritualiteit, dat wil zeggen je essentie - hoe iets is voordat er houdingen en meningen aan worden toegevoegd. Deze waarheid brengt je dichter bij God, en Zijn zuivere invloed zal je in staat stellen de essentie van elk probleem gemakkelijk waar te nemen. Werken aan een probleem op het niveau van zijn essentie is een prachtige ervaring. Deze schoonheid heeft een transformerend effect, niet alleen op jou en het probleem, maar ook op degenen die de problemen veroorzaken.

Elke dag zou je jezelf moeten afvragen hoeveel je aan jezelf hebt gedacht in je essentievolle vorm, dat wil zeggen als een spiritueel wezen, een eeuwig kind van het Goddelijke. Dit is de methode om niet alleen je bewustzijn, maar ook je spirituele schoonheid te vergroten. Dit maakt het oplossen van problemen gemakkelijk.

Dadi Janki
(Brahma Kumaris)

Wereldwijd mededogen

‘De sleutel tot een gelukkiger en betere wereld op elk maatschappelijk terrein – binnen het gezin, nationaal en internationaal – is volgens mij het groeien van mededogen... Het enige wat nodig is, is dat ieder van ons zijn goede menselijke eigenschappen ontwikkelt. Volgens mij draagt het nastreven van persoonlijk geluk, op een diepe, doelmatige manier, bij tot de algehele verbetering van de maatschappij.

We hebben allemaal dezelfde behoefte aan liefde en op grond daarvan is iedereen die we, onder welke omstandigheden ook, ontmoeten, onze medemens...

Het wordt met de dag duidelijker dat een levensvatbaar economisch systeem moet berusten op een waarachtig gevoel van universele verantwoordelijkheid. Met andere woorden, we moeten ons echt inzetten voor de beginselen van mede-menselijkheid... – het is de werkelijkheid voor ons huidige bestaan.’

de Dalai Lama

Reizigers op het Innerlijke Pad

‘De hoeveelheid studie waarmee jonge mensen belast zijn, is het ergste wat men hen tegenwoordig aandoet. Maar de cultuur van de jongeren lijkt verdwenen te zijn en de inspiratie is zoek.
Wij hebben ons niet gerealiseerd wat jonge menen nodig hebben; wij geven hen niet de inspiratie van verheven idealen, noch de indrukken die hen aansporen tot grote dingen. Er heerst een soort gelijkvormigheid onder de jeugd, zonder bewondering voor wat inspirerende voorbeelden uit de verschillende culturen hebben teweeggebracht, waar we nu nog plezier van hebben.
Door die gelijkvormige opvoeding krijgt het kind niethet voedsel voor zijn ziel, dat het nodig heeft om datgene te worden waarvoor het werd geboren...
Een jongere, die in de geest van de commercie is opgegroeid en van materiële motieven is vervuld, kan nooit opgroeien tot een werkelijk gelukkig mens, die zijn geluk met zijn medemensen kan delen.’

(Vrij naar Hazrat Inayat Khan’s boek: Reizigers op het Innerlijke Pad.)

Wat is Religies voor Vrede?

RELIGIONS for PEACE (RfP) ofwel WCRP (World Conference of Religions for Peace) is een wereldwijde organisatie met leden van de grote wereldgodsdiensten en van diverse geestelijke stromingen. Samen zetten zij zich, al dan niet met andere vredesorganisaties, in voor meer dialoog, harmonie en vrede in de wereld.
In 1970 werd in Kyoto een wereldwijde conferentie georganiseerd op initiatief van een aantal Aziatische religieuze leiders die zich zorgen maakten over het nieuwe oorlogsgeweld en de dreiging van kernwapens. Dit was dusdanig inspirerend, dat deelnemers bij terugkeer op diverse plaatsen in de wereld de interreligieuze dialoog, gericht op harmonie en vrede, voortzetten. Samen sloegen ze bruggen naar de samenleving om mensen te inspireren zich voor meer vrede in te zetten. De hoofdzetel bevindt zich in New York.
De organisatie heeft als NGO een adviserende status bij de VN en werkt met verschillende afdelingen daarvan (zoals UNESCO) samen aan de bevordering van vrede. Prof. Azza Karam is Secretaris Generaal van Religies voor Vrede Internationaal.

De Nederlandse afdeling van Religies voor Vrede is in 1980 opgericht. Ze heeft tot doel met mensen van verschillende religies en levensbeschouwingen samen te werken voor vrede, gerechtigheid en menselijke waardigheid.
Ze organiseert interreligieuze, intergenerationele en interculturele bijeenkomsten en symposia over religie(s) en vrede en houdt zich bezig met specifieke projecten op dit vlak.

Tweemaal per jaar wordt een Nieuwsbrief uitgegeven.

Het Dagelijks Bestuur bestaat uit Mirjam Ates-Snijdewind (voorzitter), vacature Secretaris, Johan de Ruiter (Penningmeester) Emine Celikoglu en Izzy Mansour (waarnemend-secretaris, redacteur en duurzaamheid)

Hiernaast kent RvV ook een Raad van Advies (RvA). Deze bestaat uit: dr. Dominee M. Gosker, emeritus Aartsbisschop J. Vercammen, Rabbijn A. Soetendorp, dr. E. Ferguson en drs. P. Kuijper.

Correspondentie RvV/Nederland:
Secretaris (Positie vacant)
Redactie voor alle perscontact: rvv.redactie@gmail.com

Websites:
Religies voor Vrede Nederland: www.religiesvoorvrede.nl
Religions for Peace Europe: https://rfpeurope.org
Religions for Peace International: https://www.rfp.org
Twitter: @religiesvvrede

Lid worden van Religies voor Vrede?
U bent van harte welkom!

Het lidmaatschap bedraagt € 30,-
(inclusief tweemaal per jaar RvV nieuws),
voor studenten en minder draagkrachtigen € 17,50.

U kunt zich opgeven via ons secretariaat
of rechtstreeks door storting van de contributie met vermelding 'nieuw lid'
IBAN NL07 INGB 0004 420087, WCRP/NL te Leiden
.

WCRP nieuws 2023

Colofon
RvV nieuws is het informatieblad van de leden van Religies voor Vrede/ Nederland. Het verschijnt tweemaal per jaar.

Eindredactie: Izzy Mansour
Kopij graag mailen naar: redactie.rvv@gmail.com

Extra exemplaren van de nieuwsbrief zijn te bestellen tegen een vergoeding van € 3,50 zolang de voorraad strekt. U kunt de nieuwsbrieven digitaal lezen op
http://www.religiesvoorvrede.nl/nieuwsbrief.html